

burde have foretaget. Det er det, der har taget Tiden.

Nu siger det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen, at der fra den højtærede Ministers Side er gjort Krav gældende i Sommer, ganske saaledes som Udvalget har gjort det i de sidste Uger overfor Hovedbankerne, og med samme Resultat. Maa jeg minde den ærede Ordfører om, at Kravet fra Udvalgets Side overfor Hovedbankerne rejstes paa Grundlag af den Erklæring, som vi gik ud fra, at Bankerne havde Ansvaret for, et Ansvar, som de har fralagt sig. Men den højtærede Statsminister gik til sine Forhandlinger med Bankledelsen ganske renonce, fuldkommen blank, uden Rustning i nogen Henseende til at føre denne Forhandling med den Styrke, som maatte til, for at den overhovedet kunde give noget Resultat; blank, uden Spor af Indsigt i disse Spørgsmaal gik den højtærede Minister til dette. Nu forsvarer han sig med, at han ingen Anledning fandt til at have i sin Erindring Bladerklæringer eller Bladartikler, som han nu rettede det til. Altsaa et Hoved-, et afgørende Dokument i denne Sag var den højtærede Minister uvidende om, og han tror, at han uden videre kan klare sig overfor dette med en Udtalelse som den, han her har brugt, men det lader sig paa ingen Maade gøre. Hvis den højtærede Minister havde været forsynet med den Viden om denne Sag, som han burde have besiddet, vilde vi paa nærværende Tidspunkt rimeligvis kunne have haft Klarhed over den Mystik, der hviler over Erklæringen, idet den Mand, som dog sandsynligvis maatte kunne have givet Oplysning derom, paa det Tidspunkt var til Stede her i Landet. Og her nytter det jo ikke, at den højtærede Minister paa ny henviser til de Oplysninger, han vil skaffe sig hos den tidligere Statsminister, thi det er netop Smagfuldheden i den højtærede Ministers Fremgangsmaade — en Smagfuldhed, som paa ingen Maade overrasker nogen i dette Ting, vi er jo vel kendt med den —, dette, at den, man skal forhøre, naar denne Sag skal oplyses, skal være den tidligere Statsminister, idet den nuværende Erhvervsminister ganske sikkert maa vide, at det, som de to Medlemmer af den tidligere Regering deltog i i Forbindelse med Rekonstruktionen af Revisions- og Diskontobanken, var *Forhandlingerne*; de har ikke noget som helst Ansvar for Udformningen og Udsendelsen af *Erklæringen*. Det maatte dog den højtærede Minister kunne have skaffet sig Oplysning om, og det ved han formodentlig ogsaa, og hvis han har ført

nogenlunde indgaaende Forhandlinger om denne Sag, saa maa han vide det. Jeg kan ganske billige, at den højtærede Minister under Forhandlingerne i Sommer afslog paa ny at rekonstruere Revisions- og Diskontobanken for Statens Midler; men den højtærede Minister skulde have afholdt sig fra her at referere en Protokolltilførsel i Banken, en Protokolltilførsel, for hvilken den tidligere Regering og den tidligere Statsminister ikke havde noget som helst Ansvar, og som, hvis denne Protokolltilførsel dækker det, som den højtærede Minister har fremdraget her, er aldeles i Uoverensstemmelse med de faktiske Forhold, som knyttede sig til de stedfundne Forhandlinger, men vi er jo saa kendt med her i dette høje Ting, at den højtærede Erhvervsminister ikke i nogen Situation nægter sig noget som helst. Han har heller ikke kunnet gøre det i denne.

Ordføreren (Hans Nielsen): Jeg finder kun Anledning til at gøre en ganske kort Bemærkning til det ærede Medlem Hr. Kragh, der efter min Opfattelse ganske har Uret i den Paastand, han fremsatte om, at det var denne Erklæring af 30. Januar, som gav Anledning til, at Udvalget tog Spørgsmaalet op om at henvende sig til Bankerne. Nej, det er det ærede Medlem Hr. Zahle, der ved Lovforslagets første Behandling her i Tinget har rejst Spørgsmaalet om, at man skulde rette en Appel til Storbankerne. Der blev da fra det ærede Medlem Hr. Zahles Side rettet en saadan Henvendelse til det kommende Udvalg, og det er det egentlige Grundlag, saa dermed falder hele den Motivering, som det ærede Medlem gav af sin Stilling, bort, naar selve Grundlaget er urigtigt.

Erhvervsministeren (Stauring): Det vil neppe være lønnende at fortsætte en Diskussion af den Art, som det ærede Medlem Hr. Kragh fører, og jeg skal blot sige et Par Ord. Naar det ærede Medlem gør gældende, at man, inden den tidligere Bankdirektør forlod Landet, burde have spurgt ham om denne Erklæring, saa synes jeg ikke, det kan have nogen større Betydning, for han er jo ikke længere borte, end at man godt kan faa Svar fra ham; hvis man vil spørge ham, faar man sikkert Svar fra ham. Han har ikke søgt at skjule sig som en Flygtning, der har noget at skjule, det har vi ikke Indtryk af.

Med Hensyn til Erklæringen angaaende den Forhandling, der foregik i National-